

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ladislava Bognára a soudců JUDr. Pavla Koláře a JUDr. Eustasie Rutarové ve věci

žalobců: **a) Mgr. Erika K.**, narozená xxx
bytem xxx

b) Lubomír K., narozený xxx bytem xxx

proti
žalovanému: **Česká národní záložna, spořitelní a úvěrové družstvo**, IČO 65138058
vymazáno z obchodního rejstříku dne 4. 7. 2018
naposledy sídlem Kostelní 23, Ostrava-Moravská Ostrava

o neplatnost usnesení členských schůzí, o odvolání žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 5. 2002, č. j. 26 Cm 163/2001-78, ve znění opravného usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 6. 2002, č. j. 26 Cm 163/2001-83,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se v napadené zbývajících části výroku I., kterým soud prvního stupně určil, že usnesení členské schůze žalovaného, kterým bylo rozhodnuto o výši uhrazovací povinnosti a o krytí ztráty formou uhrazovací povinnosti, a ve zbývajících nákladových výrocích III. a IV., **zrušuje** a řízení se v tomto rozsahu **zastavuje**.
- II. Žalobci a) a b) nemají právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.
- III. Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení státu před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

Shora označeným usnesením (ve znění opravného usnesení) soud prvního stupně určil, že usnesení členské schůze žalovaného ze dne 10. 3. 2001 je neplatné (výrok I.), zamítl návrh žalobců, aby soud určil neplatnost usnesení členských schůzí žalovaného ze dne 15. 7. 2000 a 18. 9. 1999 (výrok II.), rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.) a žalovanému uložil povinnost zaplatit na nákladech řízení státu 394,20 Kč (výrok IV.).

Proti tomuto usnesení, konkrétně proti výroku I. a navazujícím nákladovým výročkům, podal tehdejší 2. žalovaný (správce konkursní podstaty žalovaného 1/) odvolání.

Rovněž žalobci a) a b) podali proti tomuto usnesení, konkrétně proti výroku II. a navazujícímu nákladovému výroku, odvolání.

Odvolací soud svým usnesením ze dne 13. 5. 2003, č. j. 8 Cmo 139/2003-128 rozhodl, že se usnesení soudu prvního stupně ve výroku II. potvrzuje (výrok I.), dále že se odmítá odvolání 2. žalovaného směřující proti usnesení soudu prvního stupně v části výroku I., kterým určil, že usnesení členské schůze ze dne 10. 3. 2001 je neplatná, vyjma bodu 8. tohoto usnesení, kterým členská schůze rozhodla o výši uhrazovací povinnosti a o krytí ztráty formou uhrazovací povinnosti (výrok II.) a rozhodl, že o odvolání 2. žalovaného proti usnesení soudu prvního stupně ve zbylé části výroku I., kterým určil, že usnesení členské schůze ze dne 10. 3. 2001 je neplatné, bude rozhodnuto samostatným rozhodnutím (výrok III.).

Jelikož byl na majetek žalovaného usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 7. 2001 ve sp. zn. 39 K 8/2001 prohlášen konkurs, nebylo možné v řízení pokračovat, resp. rozhodnout o celém předmětu odvolacího řízení, neboť bylo řízení ve výše uvedeném rozsahu ze zákona přerušeno.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 10. 2016, č. j. 39 K 8/2001-2647, které nabylo právní moci dne 25. 11. 2017, byl konkurs na majetek žalovaného zrušen po splnění rozvrhového usnesení, čímž také pominula pluralita účastníků na straně žalované.

Jak vyplývá z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě, oddíl Dr, vložka 380, byl žalovaný Česká národní záložna, spořitelní a úvěrní družstvo vymazán z obchodního rejstříku dne 4. 7. 2018 bez právního nástupce, a to poté, co byl konkurs na majetek společnosti zrušen po splnění rozvrhového usnesení.

Podle ust. § 19 OSŘ způsobilost být účastníkem řízení má ten, kdo má právní osobnost; jinak jen ten, komu ji zákon přiznává.

Podle ust. § 103 OSŘ kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).

Podle ust. § 107 odst. 1, věta první OSŘ jestliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat.

Podle ust. § 107 odst. 5 OSŘ neumožňuje-li povaha věci v řízení pokračovat, soud řízení zastaví.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ztratí-li účastník způsobilost být účastníkem řízení v průběhu řízení, tj. v době od zahájení řízení do dne, kdy bylo řízení pravomocně skončeno, musí soud posoudit, zda tato skutečnost nebrání sama o sobě dalšímu pokračování v řízení, anebo zda lze v řízení pokračovat s jeho právním (procesním) nástupcem. Pokud ovšem tento účastník nemá žádného právního nástupce, na kterého by přešlo právo nebo povinnost, o něž v řízení jde, pak ztráta způsobilosti být účastníkem řízení brání pokračování v řízení a pak je nutno řízení dle ust. § 107 odst. 1 OSŘ zastavit pro nedostatek podmínek řízení (§ 103 OSŘ).

Za situace, kdy žalovaný zanikl v průběhu odvolacího řízení bez právního nástupce, nezbylo odvolacímu soudu, než řízení ve zbývajícím rozsahu pro nedostatek podmínek řízení, a to nedostatek způsobilosti žalovaného být účastníkem řízení, zastavit (§ 19, § 103, § 107, § 211 OSŘ) a současně odvoláním napadené usnesení v tomto rozsahu zrušit, neboť toto usnesení ve výše popsanych částech v důsledku podání odvolání nenabylo právní moci a s ohledem na zánik žalovaného ve věci již pravomocně rozhodnuto být nemůže.

O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 ve spojení s § 151 odst. 1 a § 146 odst. 1 písm. b), když bylo řízení zastaveno a z logiky věci nepřichází v úvahu uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů, neboť v důsledku zániku žalovaného jsou žalobci jedinými účastníky tohoto řízení na stejné straně.

Ze stejného důvodu nebylo možno rozhodnout jinak ani o nákladech státu, jestliže povinnou osobou by byl toliko již zaniklý žalovaný.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **může** účastník podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR do dvou měsíců od jeho doručení u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, a to pouze z důvodu, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Bude-li odvolacím soudem vydáno opravné usnesení, pobeží tato lhůta od doručení opravného usnesení. Dovolání je přípustné, jestliže toto rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 237 a § 239 OSŘ).

Olomouc 25. září 2018

JUDr. Ladislav Bognár v.r.
předseda senátu